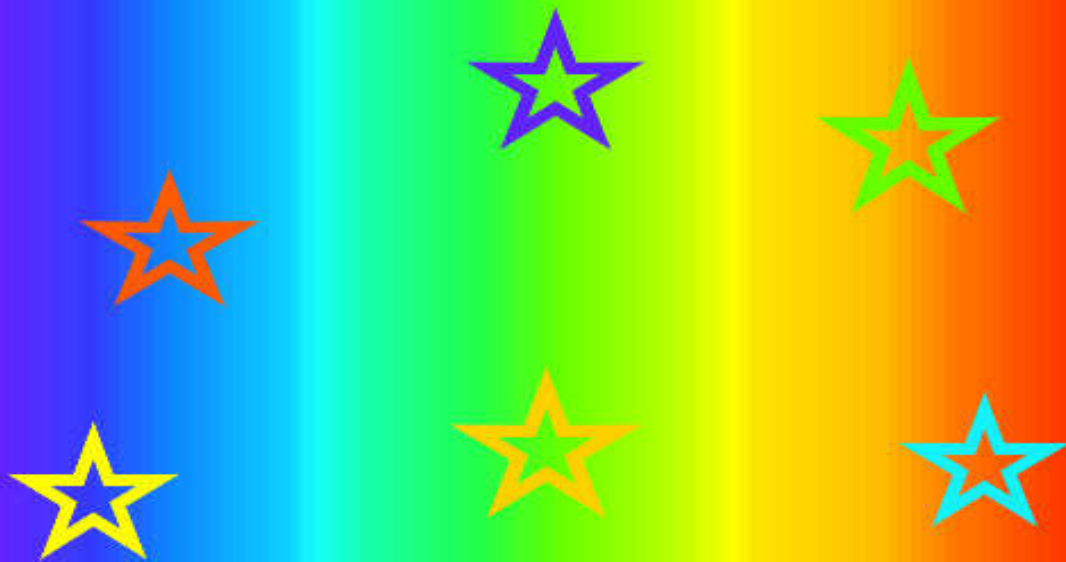

HEKS NIENKE KRIJGT BEZOEK

PETRA LOUISE MURIS

“HEKS NIENKE KRIJGT BEZOEK.”

Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris
Voorlees/ leesboek voor kinderen rond 8 jaar en ouder.

Alle werken van deze auteur zijn wereldwijd auteursrechtelijk beschermd.

Eerder verscheen;

1 Het betoverde paasei.

2 Bernard is een toverheks.

HOOFDSTUK

BLADZIJ

3	1	Bezoek.
7	2	Nienke's toverkracht.
10	3	Slaapwandel jij?
13	4	Geiten in het restaurant.
19	5	Klaartje kent de waarheid.

Streepje tussen een woord?
Lees en schrijf het als één woord.

HOOFDSTUK 1 BEZOEK.

Heks Nienke is binnen omdat het buiten regent.
Zij kijkt tevreden om zich heen.
Zij is eigenlijk wel blij dat zij moest verhuizen.
Nu woont zij tussen twee mooie boerderijen waar aardige mensen wonen.
Die mensen komen vaak vragen hoe het met haar gaat.
Zij nemen soms iets lekkers mee.
Daarom heeft heks Nienke haast elke dag een goede bui.

Vandaag bakt Nienke appeltaart voor haar bezoek.
De keuken ruikt ernaar.
Zij kijkt in de oven of de taart al bruin wordt.
Plotseling klinkt er een hels kabaal.
Er wordt op het keukenraam getimmerd.
Nienke schrikt daarvan. Zij heeft immers een drukbel?
Geschrokken loopt zij naar het raam.
Zij schrikt nog erger als zij haar zus Klaartje ziet.
Zal zij wel opendoen?
Zal zij net doen alsof zij niet thuis is?
De deur moet wel open want de taart kun je buiten ruiken.
Haar zus weet heus wel dat zij thuis is.

'Doe open voor je zus! Schiet eens op!' schreeuwt de oude vrouw buiten.

Nienke loopt naar de voordeur, zij is niet blij.
Als zij de voordeur opent rent haar hond vrolijk blaffend haar zus tegemoet.

'Weg met die hond!' schreeuwt de oude vrouw.

'Weg met dat vieze beest! Haal die hond weg!'

Je weet toch dat ik niets van honden moet hebben?'

Ik ben een kattenvrouw, nee honden zijn niets voor mij.'

Zij loopt wilt
zwaaiend met
haar
wandilstok
langs de hond
het huis in.

Zij krijst: **'kst
weg smerig
beest!
Nienke geef
water en een
paar sloffen!
Mijn tenen
doen pijn van
het lopen naar
die afgelegen**

kippen- boerderij van je!

Er stopt hier geen bus in de buurt.'

De hond ligt in de enige stoel in de kamer.

Heks Klaartje trekt de hond van de stoel en laat zich in de stoel ploffen en schreeuwt nog harder: **'komt dat water nog! Waar blijven mijn sloffen!'**

'Je hoeft niet zo te schreeuwen Klaartje, ik loop ook moeilijk.

Je krijgt je water wel, maar die sloffen heb ik niet.

Die van mij pas jij niet, mijn voeten zijn kleiner.

Ik zal sokken voor je halen.'

Zij jammert: 'nee, nee, nee!

Nu is mijn zus er weer en ik had nog wel zo'n goede bui.

Zij zorgt altijd voor moeilijk-heden.

Straks zorgt zij ervoor dat ik weer moet verhuizen met al haar klets-praatjes en haar getover.'

Als Nienke schone sokken pakt, hoort zij haar zus aldoor mopperen.

'Wat een kleuren overal, het lijkt hier wel een kermis! Ik krijg er koppijn van. Nienke! Neem een tabletje mee!'

'Hoe krijg ik haar weg,' denkt Nienke: 'ik kan natuurlijk iets verzinnen. Wie weet lukt het wel.'

Zij loopt met de sokken en de hoofdpijn-pil de kamer in.

Zij liegt: 'jij kunt niet blijven Klaartje. Dit huis is te vol.

Ik ben getrouwd en ik heb een zoon. Bernard.

Dat niet alleen, jij krijgt hoofdpijn van vrolijke kleuren.'

Klaartje moppert verbaast: 'jij getrouwd? Ik wist van niks!

En die vreselijke kleuren moet jij er maar afhalen.

Verander die in bruin, grijs of zwart dan doet het geen zeer aan mijn ogen.'

Zij gaat verder: ‘zeg Nienke, wat doet die man van jou?
Is hij een goede toverheks?’

‘Hij tovert niet maar mijn zoon Bernard kan al goed toveren.’

Klaartje kijkt vreselijk kwaad. ‘Puh, is jouw man geen magiër? **(maa gie er = tovenaar)**

Geloof maar dat ik blijf!

Ik wil jouw man zien en ook die zoon van je.

Ik slaap wel in Bernard’s bed dan slaapt die maar op de vloer.’

‘Ze komen laat thuis.’ jokt Nienke.

Meteen verzint zij een smoes om naar buiten te kunnen.

‘Ik ga de geiten melken. Ik ben zo terug.’

Nienke liegt omdat zij haar zus niet in huis wil hebben.

Haar zus heeft nare streken.

Die zorgt ervoor dat Nienke aldoor moet verhuizen.

Zij betovert iedereen en dan moet Nienke de betovering verbreken. Daarom loopt Nienke naar de schuur.

Achterin liggen alle toverboeken in een grote kist.

Zij strooit een toverpoeder over de grond en leest:

**“Tover- strooisel van eikenblad,
zand uit een kokosmat
Darmstroop en varkensmest.
Stinkzwam, zwavel en etensrest.
Rietjes vader komt hierheen.
Eerst haalt hij Bernard en wel meteen.
Maak Rietjes vader ogen-blikkelijk oud
Maak dat hij van mij houdt.”**

‘O ik hoop maar dat mijn toverspreuk lukt.

Meestal gaan ze mis. Ik ben waardeloze heks.’

HOOFDSTUK 2 NIENKE'S TOVERKRACHT.

Nienke kijkt vol verwachting uit het keukenraam.
Zij hoopt dat haar toverspreuk werkt en dat Rietjes vader snel komt.

Terwijl haar zus in de stoel in slaap is gevallen,
rijd een bestel-wagen het erf op.

De portieren klappen open en een mannenstem roept:
'Dag schatje, hier zijn we weer!'

Nienke is dolblij dat haar toverspreuk werkt.

Zij vindt het wel jammer dat Rietjes vader niet echt van haar houdt. Hij is immers betoverd?

Zij vindt het ook jammer dat Bernard haar zoon niet is.

'Kom gauw binnen man.' kakelt Nienke.

Ik heb heerlijke tomatensoep gemaakt met verse groenten!
Ga gauw aan tafel zitten, hebben jullie het koud?'

Klaartje wordt van het smoezen wakker, zij schreeuwt
kwaad: '**kan het wat rustiger! Is dat soms mogelijk?
Dank u!**

Nienke fluistert: 'daar zit mopper-kont, dat is mijn zus,
je kent haar nog niet.

Gelukkig maar, want je wordt niet blij van haar.'

Rietjes vader staat op en geeft Klaartje een hand.

Hij zegt: 'prettig kennis met u te maken.'

‘Ja, ja!’ sneert Klaartje.

‘Waarom ben ik niet uitgenodigd op jullie trouwerij?’

‘Och wat vind ik dat erg,’ schrikt Rietjes vader:

‘ik wist niet dat mijn vrouw een zusje had. Jij had best ons bruids-meisje mogen zijn.’

Heks Klaartje buldert: **‘maak mij alsjeblieft niet misselijk!**

Tja, zo gaat dat. Zeg nou maar gewoon dat ik niet welkom was! Zeg Nienke, kan die knul echt toveren?’

‘Natuurlijk kan mijn zoon toveren!

Tover eens iets Bernard?’

Bernard krijgt de toverstaf en een beetje toverstrooisel in zijn handen gedrukt.

**“Stuifend stof van toverstrooisel.
Spinnenkoppen en slangenkruid.
Kikkerdril en slakkenhuid.
Gemengd met spuug van everzwijnen
Laat mijn naam op mijn trui verschijnen.”**

Heks Klaartje snauwt: ‘ik heb daarnet jouw trui niet goed bekeken, misschien stond jouw naam er al op. Neem de gesp van mijn riem. Als je die kunt betoveren dan geloof ik jou pas echt. Maak hem levend en laat hem praten.

Dat kun je toch wel of ben je daar te dom voor!’

Zij weet niet dat Bernard een nepspinn had betoverd.
Daarom vraagt hij het gele poeder met een snufje blauw poeder gemengd met water aan Nienke.
Dat gooit hij over de gesp van Klaartje's riem en zegt de toverspreuk op.

**“Geel toverstof en een snufje blauw poeder
gemaakt van schimmel- draden en korstmos,
Water- schimmel en slijmzwam.
Haren van de blauwe vos, klaverbloem
en vezels van de kokos.
Ik wil dat deze zeven, leven geven.”**

Klaartje let goed op. Zij wil wel eens zien of Bernard goed kan toveren. Zij gelooft er niets van.
Opeens beweegt de gesp. Er verschijnen ogen en een mond. Het geeuwt: 'ik heb slaap! Ik heb zo vreselijk lang de riem moeten strak-houden!'

'Wat geweldig!' kirt Klaartje. 'Bernard is een echte toverheks!

Hij kent moeilijke tover-spreuken uit zijn hoofd!

Nu heb jij eindelijk iets goeds gedaan zusje.

Ik ben vreselijk trots op je Nienke!

Je hebt jouw zuster erg blij gemaakt. Nou, nou!

Hij mag volgend jaar bij mij logeren. **(zeg loos jeeren)**

Wat zeg jij daarvan jongen?

Ik zal iedereen vertellen dat je een toverheks bent.

Nu begrijp ik waarom het hier zo kleurrijk is Nienke.

Ha, ha, roze behang!

Ik kan wel zien dat jij gelukkig bent.'

Nienke glimlacht: 'laten wij dan nu die soep maar gaan eten anders koelt die af.'

HOOFDSTUK 3 SLAAPWANDEL JIJ?

Als de klok 's avonds elf uur slaat geeuwt Klaartje: 'ik ga naar bed hoor. Ik ga in Bernard's bed liggen dan slaapt hij maar ergens anders.'

Nienke schrikt daarvan want er is helemaal geen jongenskamer in het huisje.

Zij verzint meteen een smoes: 'ik moet eerst het bed verschonen. Blijf nog even beneden Klaartje.'

Zij strompelt de trap op.

Boven is haar slaapkamer en daar blijft zij staan.

Zij fluistert:

“Tover, tover, toverkracht.
Ik vraag je in al jouw tovermacht.
Laat mijn zus in de waan
dat alle spullen die hier staan
veranderen in Bernard's spullen
zodat die de waarheid verhullen.”

'Is het bed al verschoond? Ik wil nou wel eens naar bed!' schreeuwt Klaartje onderaan de trap.

'Ja, je bed is klaar. Je kunt boven komen!'

Als Klaartje boven is strooit Nienke beneden toverstrooisel over Bernard en Rietjes vader en over de bestelwagen terwijl zij prevelt:

“Toverstrooisel doe je best.
Toverkracht doet de rest.
Rietjes vader slaapt weer thuis.
De auto staat voor zijn huis.
Bernard slaapt buiten op de grond
Niemand herinnert zich iets van deze avond.”

'Grr, grr.' klinkt het buiten voor de huisdeur.
Bernard's moeder doet met een ruk de voordeur open.
Staat er iemand midden in de nacht voor haar huisdeur?
Zij kijkt vreemd op als zij haar zoon op de grond ziet slapen.

'Bernard! Slaapwandelen jij?' schrikt zij.
'Eh?'
'Je slaapt buiten. Ik schrok van het gesnurk voor de deur.'
'Hè? Dat heb ik nog nooit gedaan. Wat gek, ik droomde niks.'
'Kom gauw binnen. Heb jij het koud? Jij hebt wel kleren aan. Dat betekent dat jij je netjes hebt aangekleed.
Ha, ha wel gek hoor.
Ik laat jouw vader morgen een extra **(zeg extraa)** slot op de deur zetten.

Dan kun jij 's nachts niet meer buiten spoken want het is erg fris en vochtig buiten.'

Zij trekt hem aan zijn arm omhoog.

'Kom jongen, ik breng je naar bed. Morgen is er weer een schooldag en ik wil niet dat jij in de klas in slaap valt.'

Bernard stommelt de trap op en hijst zich in zijn pyjama.

Zijn moeder dekt hem toe. 'Welterusten jongen.

Blijf in jouw bed liggen tot jouw wekkertje gaat.

En niet meer spoken. Ik schrok vreselijk daarnet.'

Als Bernard de volgende ochtend wakker wordt weet hij niet meer wat er de vorige avond is gebeurd.

In Nienke's huis is dat wel anders.

Klaartje is vroeg opgestaan en toch is er niemand in huis.

'Waar is Nienke?' denkt zij: 'en waar zijn de anderen?'

Nienke slaapt op dat moment tussen haar geiten.

Zij ligt op een hooibaal en snurkt hoorbaar.

Klaartje wast zich.

Zij kleedt zich vlug aan en loopt naar buiten.

'**Nienke!**' gilt zij: '**waar zit je?**'

Nienke schrikt plots wakker, zij strijkt haar haren en haar kleding glad en holt met twee eieren de schuur uit.

'Ik heb wat eieren voor ons tweetjes geraapt, ik maak brood klaar.'

HOOFDSTUK 4 GEITEN IN HET RESTAURANT.

‘Waar is jouw man?’ vraagt Klaartje.

‘Hij is naar zijn werk, misschien komt hij vanavond niet thuis.’ jokt Nienke.

‘Jij wilt toch niet zeggen dat Bernard ook al zo vroeg naar school moet?’

‘Jawel liegt Nienke: ‘hij zit nog op zijn oude school en dat is ver weg. Hij moet een paar uur fietsen.

Nu wij het over hem hebben, kun jij niet beter naar huis gaan? Ons huis is overvol.’

‘Ik blijf een tijdje om van Bernard te genieten.

Wat kan hij al goed toveren.’ glimlacht Klaartje.

‘Dat kan echt niet Klaartje, je kunt niet blijven.

Ik wil niet dat Bernard op de vloer moet slapen dat is slecht voor zijn rug.

Dan is hij niet uitgerust als hij naar school gaat.’

Klaartje briest: **‘jongens zijn sterk! Jij kunt toch niet van mij verlangen dat “ik” op de vloer ga slapen?’**

Ik blijf maar één weekje, dat kan toch wel?

Wat is nou eigenlijk het probleem!

Wil jij niet dat ik hier kom?’

Zij zegt wat zachter: ‘die zoon van jou vind ik geweldig.

Je snapt toch wel dat ik het leuk vind om hier te zijn?’

Zij weet niet dat Nienke helemaal geen zoon heeft.

Zij weet ook niet dat Nienke haar weg wil hebben.

Klaartje ziet het ernstige gezicht van haar zus.

Daarom zegt zij: ‘ik heb een plan. We gaan gezellig winkelen en daarna halen wij Bernard uit school.

Ik betaal de taxi.’ **(zeg taksie)** Zij denkt dat Nienke daar blij van wordt.

Na een half uur staat er een taxi op het erf.
Nienke beeft omdat het nu zal uitkomen dat zij aldoor liegt.
Zij is bang voor haar boze heksenzenus.

‘Waar mag ik u naartoe brengen?’ vraagt de taxi- chauffeur.
(zeg taksie sjau feur)
Nienke fluistert: ‘gaat u eerste maar rechtdoor.’

De auto rijdt wel een half uur zoveel mogelijk rechtdoor.
‘Nog steeds rechtdoor?’ vraagt de chauffeur telkens.
‘Kunt u even stoppen? Ik ben erg misselijk,’ verzint Nienke.

Zij wil de auto uit om uit te vinden waar Bernard's school is.
Dat kan alleen met haar toverkracht.
De taxi stopt bij een parkeer-strook langs de berm.
Zij kijkt eerst of haar zus niet op haar let.
Dan loopt zij iets verder de berm in.
Zij doet net of zij braakt.
Niemand ziet dat zij toverpoeder over het gras strooit.

Zij fluistert:

**“Toverpoeder doe je best.
Mijn toverkracht doet de rest.
De taxi- chauffeur weet waar Bernard’s school is.
En Bernard denkt dat hij mijn zoon is.”**

Nienke stapt weer in de taxi en brabbelt iets tegen de taxichauffeur.

‘Wat zei je daarnet,’ vraagt Klaartje: ‘ik hoorde niet wat je zei. Jij praat zo onduidelijk.’

‘Het adres van Bernard’s school.’ liegt Nienke omdat het tover-woorden waren.

De auto rijdt om een rotonde en rijdt dan een stuk terug. Klaartje heeft niets in de gaten.

Na een poosje parkeert de auto netjes voor Bernard’s school.

‘Ik dacht dat wij eerst zouden winkelen.

Komt Bernard nu al uit school?’ vraagt Klaartje.

‘Och, ik heb mij vergist!’ schrikt Nienke. ‘Laten wij dan maar uitstappen. Wij lopen wel naar de winkelstraat.’

Zij kijkt vlug naar de school en het straatnaam-bord.

Klaartje zegt: ‘ik wil dat de taxi ons straks ophaalt.

Is er een restaurant in die winkelstraat?’

‘Ja,’ weet Nienke: ‘het restaurant heet “De Gevulde Pannenkoek” en de winkelstraat is twee straten verderop.

Dat is de Dorpstraat.’

‘Wilt u er om vijf uur zijn?’ vraagt Klaartje aan de taxi-chauffeur.

‘Ik zal er om vijf uur zijn.’ zegt de chauffeur.

Hij wist niet dat hij door de toverkracht de school had gevonden.

De heksen lopen winkel in en winkel uit.
Zij passen jurken en lachen elkaar uit.
Dan is het tijd voor een kopje thee.
Als zij zijn uitgerust wandelen zij naar Bernard's school.
De school is net uit. Bernard komt samen met Tina en Rietje
de school uitrennen.
'Dag mama, ik wist niet dat u mij kwam ophalen.' merkt
Bernard op.
Tina schatert het uit. 'Is die malle ouwe heks je moeder?
Ha, ha! Laat je eigen moeder het maar niet horen!'

Tot overmaat van ramp wacht Rietjes vader bij de school.
Hij geeft Rietje een hand en wandelt met haar weg.
Nienke trilt van de zenuwen. Komen haar leugens nu uit?
Gelukkig ziet Rietjes vader er jong uit anders waren haar
leugens meteen uitgekomen.

Klaartje pakt Bernard bij zijn hand. 'We gaan eerst een ijsje
eten en daarna eten wij pannenkoeken.'
Zet je fiets goed op slot want we gaan straks met de taxi
naar huis. Ik wil je vandaag in het zonnetje zetten Bernard.'

Bernard zoekt zijn fiets maar die staat thuis in de Kerkstraat.
Hij loopt altijd naar zijn school want dat is maar een klein
stukje. Omdat hij zijn fiets niet op het schoolplein ziet loopt
hij naar de heksen terug. Hij zegt er niets van.

In “De Gevulde Pannenkoek” kan Nienke geen ijs door haar keel krijgen. Zij is erg zenuwachtig, zij denkt:

‘Bernard moet toch naar huis? Zijn moeder verwacht hem. Hij is nog steeds betoverd en mag niet in de taxi stappen.’

Daarom verzint zij: ‘je mocht toch vandaag logeren?’

Jouw vriend is toch jarig?

Ik was dat helemaal vergeten. Ik denk er nu pas aan.

Morgen breng ik wel een pyjama (**zeg pie jaa maa**) en wat spullen. Ik breng je meteen weg.’

‘Ja maar,’ klaagt Klaartje: ‘dat is **ook** niet leuk voor mij.

Kan hij geen andere keer logeren?’

‘Nee liegt Nienke: ‘ik heb het verjaardagsfeest vergeten.

Blijf jij hier, ik breng hem snel weg.’

Klaartje moppert: ‘moet hij zijn ijsje niet opeten?’

Wat een haast opeens!’ Zij wordt almaar kwader.

Nienke krast: ‘hup Bernard je komt te laat op het feestje.

Zeg tante gedag. Kom we gaan meteen.’

‘Dag tante Klaartje, bedankt voor het ijs.’

‘Dag jongen, ik vond het leuk om jou te ontmoeten.

We zien elkaar weer heel snel.

Is hij niet geweldig,’ snatert zij tegen iedereen in het restaurant: ‘Bernard is de nieuwe toverheks in jullie dorp!’

Omdat de mensen in het restaurant de heksen vreemd aankijken en gemene dingen over hen fluisteren, pakt zij haar toverstaf.

**“Ik hoor jullie wel, ik maak jullie zuur.
Dit restaurant is voortaan een schuur.
Jullie zijn geiten en het is mooi,
in plaats van lekkers... eten jullie hooi.”**

Alle gasten en het personeel in “De Gevulde Pannenkoek” veranderen in geiten behalve Klaartje, Nienke en Bernard.

Nienke schrikt: 'waarom verpest jij toch altijd alles!
Het was hier toch gezellig?

Niemand fluisterde lelijke dingen totdat jij jouw grote mond
open deed.'

'Zo leren zij het tenminste! Deze mensen zijn geiten-mest!
Zij krijst: **'horen jullie dat geiten?**

**Bernard is de nieuwe toverheks in jullie dorp, dus pas
maar op! Hij kan goed toveren.**

**En als jullie over hem roddelen kan hij jullie in geiten-
mest veranderen!'**

De geiten mekkeren angstig.

Klaartje krijst: **'ik ga buiten zitten want dat is beter dan bij
deze hooi vretende vieze geiten.**

**Ik heb een bankje op een plein gezien dat is hier
dichtbij! Ga jij die jongen nou maar naar dat feest
brengen. Ik wacht daar wel op je!**

Het is hun eigen schuld, hoor je!'

HOOFDSTUK 5 KLAARTJE KENT DE WAARHEID.

Nienke loopt stevig door naar Bernard's huis.
Daar strooit zij het toverpoeder over zijn hoofd.

**“Hier pak aan
dat maakt de toverkracht ongedaan.”**

Bernard loopt versuft naar binnen.

Dan loopt Nienke zo snel mogelijk naar het restaurant terug.
Het ziet er niet uit.

Het ooit zo gezellige restaurant ziet eruit als een vieze stal
vol geiten en geiten-mest.

De geiten rennen angstig door hun stal.

Zij mekkeren paniekerig als Nienke binnenstapt.

Zij zijn bang om in geiten-mest betoverd te worden.

Weer strooit zij toverpoeder.

Echter deze keer blaast zij het alle richtingen uit.

**“Hier pak aan
dat maakt de toverkracht ongedaan.
Iedereen heeft weer een stralende lach.
Niemand weet meer iets van deze dag.”**

De schuur is plotseling weer het nette restaurant en de
geiten zijn weer mensen.

Die zien er weer netjes uit en lachen en praten alsof zij nooit
betoverd waren.

Nienke legt geld neer voor het ijs en wandelt naar het plein.

Zij ziet dat haar zus op het bankje inslaap is gevallen.

Zij loopt voorzichtig op haar af en schudt haar zachtjes
wakker.

'Ik heb de toverkracht ongedaan gemaakt Klaartje,' zegt zij: 'ik wil niet dat jij alles verziekt.'

'Wat! Zij roddelden over ons!' reageert Klaartje boos.

De heksen ruziën op het plein totdat het tijd is om naar het restaurant terug te gaan.

Hun taxi komt immers om vijf uur.

Als zij daar aankomen zitten de ouders van Rietje op het terras. Zij eten heerlijke pannenkoeken.

De heksen nemen thee.

Klaartje bekijkt aldoor Rietjes vader. Zij ziet iets bekends.

Zij ziet ook dat Rietje een knipoogje geeft aan Nienke.

Zij word achter-dochtig en vraagt Rietjes vader of hij even meeloopt. Omdat Rietjes vader denkt dat hij werk krijgt, loopt hij mee.

'Ik ben een elektricien, ik ben geen loodgieter.

(zeg: ee lek tries jen)

Ik doe geen gas of water, ik doe alleen het stroom.'

Klaartje fluistert toverwoorden in zijn oor.

Meteen is hij een oude man.

Nu ontdekt Klaartje dat het een bekende oude man is.

Nienkes man.

Omdat hij weer jong moet worden strooit zij meteen toverpoeder over hem heen.

Zij fluistert: "hier pak aan dat maakt de toverkracht ongedaan."

‘Wat ik wilde vragen,’ verzint zij en loopt ondertussen met hem naar zijn tafeltje terug: ‘reist u door het hele land voor uw werk? Ik woon in Friesland, komt u daar ook?’

‘Nee mevrouwtje daar zijn toch ook elektriciens?’

(ee lek tries jens) Ik reken de gewone prijs dus heeft het voor u geen nut iemand van hier in te huren.

Het spijt mij, het is niet anders.

Als ik van Friesland naar huis moet reizen ben ik te laat thuis, dan wordt mijn vrouw kwaad.’

‘Zit uw vrouw daar?’ Klaartje wijst naar Rietjes moeder.

‘Ja daar zit mijn wijfie.’

‘Dat is een mooie jonge vrouw,’ zegt Klaartje: ‘zij lijkt niet op mijn zusje maar die is wel verliefd op u.’

Zij wijst naar Nienke.

‘Nee ha, ha, ik heb al een vrouw,’ lacht Rietjes vader: ‘ik ben erg blij met haar. Ik hoef geen andere vrouw.’ Hij weet niet meer dat hij door Nienke was betoverd.

Nienke staat vlug van haar stoel op, zij schaamt zich.

‘Ik heb geen trek in thee Klaartje. Onze taxi komt zo.

Laten wij aan de overkant op de taxi wachten totdat wij worden opgehaald.’ Zij betaalt en loopt snel weg.

Heks Klaartje groet: ‘dag meneer, dag mevrouw en dag meisje nog een fijne middag.’

Als Klaartje bijna de stoep af is draait zij zich plotseling om.

‘Meisje waar woont Bernard eigenlijk? Ik wil hem een pakje brengen.’

Rietje vertelt dat Bernard in de Kerkstraat 29 woont.

Klaartje schreeuwt: **‘Nienke ik ga even iets voor jouw zoon kopen! Wacht op mij, ik kom zo!’**

Als zij het cadeautje **(kaa doo tje)** heeft gekocht, staat de taxi er al.

De taxichauffeur helpt Klaartje instappen, hij vraagt:
'gaan jullie direct naar huis of moet ik jullie nog ergens afzetten. Zeg het maar, de klant is koning.'

'Ha, ha,' lacht Klaartje: 'ik wil een klein ommetje maken. Zet mij even aan de Kerkstraat 29 af. Ik wil een pakje afgeven.'

'Komt voor elkaar. Zit uw gordel vast?'

Klaartje kliert met haar autogordel.

De chauffeur moet zijn wagen uit om haar te helpen.

'Zo voor elkaar, we kunnen.' zegt hij.

Een ogenblik later parkeert de taxi voor Bernard's huis. Klaartje strompelt aan de arm van de chauffeur de taxi uit en belt aan.

Bernard's moeder doet open.

Zij kijkt de oude vrouw vragend aan.

'Wat kan ik voor u doen mevrouw?' vraagt zij.

'Bent u Bernard's moeder?' vraagt Klaartje.

'Ja, hoezo?'

'Hij helpt mij vaak bij het oversteken en hij draagt vaak mijn boodschappen.

Dat vond ik zo lief. Ik heb een cadeautje voor hem.

Hier, geeft u het maar gauw.'

'Hoe heet u? Ik wil hem vertellen van wie hij dat pakje krijgt.'

'Hij noemt mij tante Klaartje.'

Bernard's moeder neemt het pakje aan en Klaartje stapt weer in de taxi.

'Het lukt me nu wel hoor meneer de chauffeur.' zegt zij.

In de taxi is het doodstil.

Nienke durft niet toe te geven dat zij heeft gelogen.

Zij weet best dat Klaartje de waarheid kent.

Klaartje vraagt onverwachts: 'chauffeur?
Hoeveel kost een rit naar Friesland? Ik ga naar huis.'
'Ik wil u best brengen maar ik waarschuw wel dat de trein
veel goedkoper is.'
'Nee geen trein. U bent een vriendelijke chauffeur.
Ik wil mij door u thuis laten brengen.'
Zij gaat verder: 'ik hoef alleen mijn tas op te halen maar die
staat in Bernard's kamer.'

Zij kijkt naar Nienke, zij fluistert. 'ik ben zo teleur-gesteld
zusje, ik dacht dat jij een kindje had.
Toch wil ik van je weten hoe het komt dat hij kan toveren.'
'Hij heeft met mijn toverspullen gespeeld.'
'Laat jij kinderen met jouw toverpoeders spelen?'
'Nee, Bernard heeft mijn toverspullen van de vuilniswagen
gered.
Ik wilde nooit meer toveren omdat ze hier vinden dat ik een
gemene heks ben en dat is jouw schuld.
Jij vertelde overal dat ik een toverheks ben en iedereen
betover. Gelukkig ben ik verhuisd. Ik woon nu erg prettig.
Ik wil niet dat jij mensen in mijn buurt betovert.'
Klaartje sist kwaad: 'dat doe jij toch zelf ook?'
Wees nou eens eerlijk wij zijn toch heksen of niet?'

Nienke zwijgt en dat doet zij totdat de taxi het erf oprijdt.
Klaartje roept: 'wacht op mij chauffeur, ik haal even mijn
tas!'

Als zij boven is en in Nienkes betoverde slaapkamer staat,
maakt zij de toverkracht ongedaan.
De kamer lijkt geen jongenskamer meer.
Het zijn weer gewoon Nienkes spullen.
Nienke kan er weer slapen.
Het kamertje is weer netjes.

Dan pakt zij haar tas en strompelt naar beneden.
Zij kijkt haar zus aan en zegt: 'dag Nienke ik ga.
Toch wil ik nog even zeggen dat ik het erg gezellig vond.
Als ik weer eens kom, wil ik Bernard ook zien.
Wat een geweldige heks is die jongen.
O ja nog even dit, maak je huis wat donkerder, ik krijg pijn in mijn ogen.'

De chauffeur helpt haar in de taxi en rijdt weg.

Nienke loopt haar huisje binnen en voelt zich erg alleen.

Zij wil net de deur sluiten als er plotseling een kip naar binnen fladdert.
Het heeft een bijzondere kleur.
'O, o ze kon het niet laten.' grinnikt zij.

Op nummer 29 in de Kerkstraat zegt Bernard's moeder: 'Bernard, hier is een pakje. Tante Klaartje kwam het brengen als dank voor al je hulp.'
Zij loopt Bernard's kamer uit.
Vreemd,' denkt hij: 'ik ken geen tante

Klaartje.

Bernard wist niet eens dat hij betoverd was.

Toch pakt hij het pakje uit.

'Een goochel-doods, ha, ha,' lacht hij: 'die tante Klaartje moest eens weten dat ik echt kan toveren. Ik geef die goocheldoos wel aan mijn vriend Ko. O nee die houdt niet van goochelen. Ik geef het wel aan Rietje misschien wil zij goochelen.'

EINDE